

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Salvivs Episc. 10. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

gere è lectulis ægros, è vinculis captivos iussit.
Nos duo tantum scribemus, quorum pueri unum,
alterum bis pueri senes legant. Episcopus jam
Morinensis adolescenti interdixerat, ne cymba in
aquis luderet. Risit ille, & lusit. Sed inobsequen-
tem venti fluctusque in altum, inde è Gallia in Sa-
xoniam usque eiecerunt, & ut contra immori-
gerum conjurasse cum aquis terram agnosceret,
latrones in littore venientem præstolabantur. Quid
ageret sine velis, sine remis puer nauta? Nempe re-
mi preces, vela divi apud DEVM AVDOMARI merita
fuerunt. His ille in patrium portum invehens, nau-
lum Navarcho suo obsequium dehinc perfolvit.
Hic cum amissos senio oculos ad D. Vedasti tume-
lum recepisset, mox facti poenitens cum non vide-
ret, an ex re animi esset videre, precatus est DEVM,
iterum eriperet, si noceret, lumen. Eripait, & in ca-
lum abituro duces Angelos misit. Ibi ille cæcus
nunc DEVM videt. *Ex Surio.*

*Indue te, quæso, veste innocentia, orna te quasi
veste polymita varietate virtutum, & qui te fi-
dei annulo subarrharit, in te odorare lateat ar-
mata gratiarum. S. Bern. de char. cap. 31.*

S. SALVIVS EPISC. 10. Septembris.

Merito hodie plaudimus SALVIO, qui bellè
omnes personas egit in eadem vita: fabulò
Iudex, Monachus, Abbas, Episcopus. Et ne even-
tus sive Comicos, sive Tragicos desideres, bis vi-
vius, bis mortuus. Vnicam scenam specta. Con-
cluserat, cum Abbatem exuisset, angustà cellà sese.
Sed natus celo animus libertatem morte quasi-
vit reperitque. Iam extulerant mortuum, jam
tumulo inferebant, cum è ferali capulo se tollens
simul

simul vivere iterum, simul vitae illacrymari coepit. Heu! cheu! ubi? hominum & Caelitum fidem ubi sum? imò cheu! ubi fui? unde, ah! excidi? felix mors, quae vivere me feceras? infelix nimium vita, quae mori iterum me cogis! Iuvat, ò juvat iterum mori! Narrat deinde à morte ad beatas delicias abductū se inter Angelorum & Divorum comitatum, jam ambrosiam gustasse, iam nectar illud libasse; sed quod opera eius porro terris necessaria diceretur, ad vitam iterum damnatum esse. Et nimiram ex ergastulo suo ad Pontificatum Albigensem extractus pauperibus patrem, captivis vindicem se libertatis praebuit. Vaticiniis insuper clarus, Regis ædibus quandoque nudum gladium imminere conspexit, qui geminos Regios filios intra vicesimum diem sustulit. Quòd tamen mortuum se crederet, quamdiu vivebat, sui funeris ipse vates & vespillo tumulo se composuit, & bis victor caelo subiit, vix utique, quam nuper iverat, minimè iam ignarus. *Ex Greg. Turon.*

Hunc sequamur, huic militibus, cui conjunctus nunquam disjungitur miles, qui militantibus sibi gloriam vitæ aeternae, honorem regni caelestis & divitias hereditatis suae & divinae cognitionis consortium perenne largitur. S. Paul. in Epist. 36.

S. NICOLAUS TOLENTIN. CONF.

10. Septembris.

Septennis NICOLAUS solenne deinceps habuit tres in hebdomade dies, interque eos illuminatam, quem VIRGINI dicamus, pane cibario & fontanâ visitare. In Canonicorum deinde Collegium ascitus, cum illa pro concione D. Ioannis audisset